

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/43/2013
Identifikačné číslo spisu:	2012200503
Dátum vydania rozhodnutia:	09.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:2012200503.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci navrhovateľky: Y. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U., Q. XXX, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 38Sd/101/2012 - 64 zo dňa 14. mája 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 38Sd/101/2012 - 64 zo dňa 14. mája 2013, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozsudku potvrdil rozhodnutie č. XXX XXX XXXX zo dňa 18. septembra 2012, ktorým odporkyňa podľa § 70 ods. 1 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. v spojení s nariadením ES Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 v znení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 988/2009 priznala navrhovateľke od 15. júna 2012 invalidný dôchodok v sume 116,30 eur mesačne zodpovedajúci stanovenej miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (ďalej len „MPSVZČ“) 45%. Tým istým výrokom potvrdil aj zmenové rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 13. decembra 2012, ktorým jej od 15. júna 2012 bol priznaný invalidný dôchodok vo výške 142,10 eur mesačne. čo zodpovedá stanovenej MPSVZČ 55%.

Súd tak rozhodol potom, čo dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre zrušenie napadnutého rozhodnutia v spojení so zmenovým rozhodnutím zo dňa 13. decembra 2012. nakoľko tieto boli vydané po riadnom a podrobnom zistení zdravotného postihnutia navrhovateľky a jeho vyhodnotení v zmysle prílohy č. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. Bol dostatočne presvedčivo odôvodnený záver o správnosti určenia MPSVZČ u navrhovateľky, od čoho sa odvíja výška dôchodkovej dávky. Správnosť žiadnych iných parametrov rozhodujúcich pre stanovenie výšky dôchodkovej dávky spochybnená nebola.

Proti rozsudku podala navrhovateľka včas odvolanie, ktorým namietala, že nepriaznivý zdravotný stav u nej stále pretrváva a nedovoľuje jej vykonávať zárobkovú činnosť. Pretrvávajú u nej depresie, plačlivé nálady a pocit strachu a úzkosti, bolesti chrbta neustávajú, čo jej bráni v tom, aby čo len chodila von medzi ľuďmi. Preto nesúhlasí s rozhodnutím súdu a žiada o prehodnotenie oprávnenosti jej nároku na vyššiu dávku invalidného dôchodku.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky označila uvádzané dôvody za neopodstatnené. Podľa jej názoru skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľky boli dostatočne ozrejmene príslušnými posudkovými lekármi sociálneho poistenia, sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie. Navrhovateľka v konaní nepreukázala, že by jej zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcom určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, preto jej nárok na zvýšenie sumy invalidného dôchodku nevznikol. Napadnutý rozsudok navrhla ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 9. septembra 2014 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Podľa § 71 zákona je poistenec invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (ods. 1).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobu nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej, duševnej a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby (ods. 3).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe lekárskeho správ a údajov zdravotnej dokumentácie a komplexných vyšetrení a ich záverov (ods. 4).

V konaní o preskúmanie rozhodnutí odporkyne o dávkach dôchodkového poistenia, v rámci ktorých sa rozhoduje o invalidnom dôchodku (§ 70 zákona) je nevyhnutnou požiadavkou dôsledne objasnený zdravotný stav žiadateľa o dávku z hľadiska určenia miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Vzhľadom na to, že posúdenie dlhodobosti nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti, vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia príslušnej pobočky, resp. ústredia (§ 153 ods. 5 zákona).

Podľa názoru odvolacieho súdu v konaní neboli objektívne pochybnosti o skutkovom stave tak ako ho zistil súd prvého stupňa a ako vyplýva z obsahu pripojeného administratívneho spisu, t.j. že konanie o nároku navrhovateľky bolo začaté na základe jej žiadosti spísanej dňa 6. septembra 2012, ktorou si uplatnila nárok na dôchodkovú dávku od 27. júna 2012. V zmysle posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne pobočky v Trnave zo dňa 6. septembra 2012, z ktorého vychádzalo rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX zo dňa 18. septembra 2012, rozhodujúcim zdravotným postihnutím bol určený stav po operácii krčnej chrbtice, kapitola XV., oddiel E, položka 4.b) s určením miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45% (z rozmedzia 35-45%). Navýšenie pre iné zdravotné postihnutie priznané nebolo.

Po podaní opravného prostriedku bol zdravotný stav navrhovateľky posudzovaný dňa 22. novembra 2012 posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne ústredia, so sídlom v Trenčíne, MUDr. N. M., ktorý po vyhodnotení predložených lekárske správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie označil za rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľky dorzalgia C riešená operačne - kapitola XV, E, 4.b. prílohy č. 4 k zákonu - 45% (z rozmedzia 35- 45%) s navýšením percentuálnej miery poklesu o 10% za iné zdravotné postihnutie - dorzalgia LS a somatická porucha, celkom teda určil mieru poklesu vykonávať zárobkovú činnosť na 55%. Podľa výroku posudku navrhovateľka je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona v znení neskorších predpisov, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, v danom prípade 55% od 15. júna 2012, čo bolo podkladom pre vydanie zmenového rozhodnutia č. XXX XXX XXXX X zo dňa 13. decembra 2012.

Vzhľadom na predložené nové lekárske nálezy v priebehu konania krajský súd vo veci dôvodne doplnil dokazovanie posudkom posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne ústredia, so sídlom v Trenčíne MUDr. M. zo dňa 10. apríla 2013 z posudku, ktorého vyplýva, že od posledného posúdenia dňa 22. novembra 2012 bola navrhovateľka hospitalizovaná na psychiatrii. Pri prvej hospitalizácii bol stav hodnotený ako porucha z oblasti neurotických u histriónskej osobnosti, po preložení na doliečenie v inom ústave bola diagnóza zmenená na ťažkú depresívnu poruchu u histriónskej osobnosti. Prítom klinický nález v oboch prípadoch bol rovnaký, v popredí je abnormná štruktúra osobnosti s prevahou histriónskych rysov. Psychomotorické tempo je primerané, kompletne je orientovaná, je bez zvýšenej vnútornej tenzie, prípadne s ľahkou tenziou. Je emotívne labilná. Percepcia je intaktná, sú hraničné telocitné halucinácie, intelektové a mnestické funkcie sú v norme. Napriek dokázanému a opakovane zapísanému zlepšeniu zdravotného stavu s prejasnením nálady a redukciou úzkosti a dobrým výsledkom probatórnej priepustky bola diagnóza zmenená na ťažkú depresiu. Bolo skonštatované, že nie je prítomný depresívny stupor, suicidálne ideácie, ani tendencie a neboli vyčerpané všetky terapeutické možnosti pre túto diagnózu. Nakoľko závery uvedených hospitalizácií sú rozdielne, nie je možné potvrdiť jednoznačný diagnostický záver. Navyše sa každopádne jedná o aktuálne zistené zhoršenie zdravotného stavu, preto nie je splnená podmienka dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu potrebná pre uznanie invalidity vo vyššej - zmenenej položke. Celkovo nie je dôvod na zmenu záverov doterajších posudkov. naposledy zo dňa 22. novembra 2012.

Vychádzajúc z uvedeného neboli pochybnosti o tom, o aké dôkazné prostriedky odporkyňa oprela svoje rozhodnutie a odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporkyňa riadne vyhodnotila dokazovanie, ktoré vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého odporkyňa vychádzala pri svojom rozhodovaní. Ani odvolací súd nezistil v rozsahu podaného odvolania také pochybenia napadnutého rozhodnutia odporkyne, resp. konania, ktoré mu predchádzalo, ktoré by odôvodňovali jeho zrušenie, preto pokiaľ sa krajský súd stotožnil s jej právnym záverom, považoval tento jeho názor odvolací súd za správny. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil a v primeranom rozsahu zaujal aj stanovisko k námietkam navrhovateľky a odvolací súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 2501 ods. 2 OSP nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku, na ktoré odkazuje.

Námietky uvádzané navrhovateľkou v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd nepovažoval za spôsobilé spochybniť závery, ku ktorým tento súd dospel a náležite obsažným a presvedčivým spôsobom uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia. Odvolací súd pripomína, že nemožno považovať za porušenie práva navrhovateľky skutočnosť, ak súd prvého stupňa neodôvodnil svoje rozhodnutia podľa jej predstáv.

Podľa názoru odvolacieho súdu navrhovateľka v súdnom odvolacom konaní nepredložila žiadne také výsledky vyšetrení, resp. lekárske správy, ktoré by neboli zohľadnené posudkovými lekármi, konštatujúce prípadne iné diagnostické závery ako boli zistené v správnom konaní a ktoré by predstavovali dôkazy nasvedčujúce existencii novej skutočnosti, ktorou by sa posudkoví lekári

sociálneho poistenia neboli zaoberali, resp. ktoré by nasvedčovali inému rozsahu zdravotného poškodenia u navrhovateľky, ako bol v čase rozhodovania odporkyne ustálený (§ 250i OSP) alebo by inak prijatý záver spochybňovali.

Odvolací súd zdôrazňuje, že v konaní predložené posudky posudkových lekárov sú z hľadiska skutkového úplné, presvedčivo podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi nezávislých odborníkov predloženými navrhovateľkou, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú a ani navrhovateľkou uvádzané výčitky nezakladajú podľa názoru odvolacieho súdu objektívne pochybnosti o odbornosti, resp. objektívnosti posudkových lekárov, ktoré by vyžadovali vykonať nové dokazovanie vo veci. Pochybnosti navrhovateľky o tom, že jej zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, súd považoval za nedôvodné, vyvolané len jej subjektívnym presvedčením, čo však nezakladá relevantný dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Nebol preto daný dôvod ani na prípadné ďalšie dokazovanie. Treba však pripomenúť, že ak by sa v budúcnosti zdravotný stav navrhovateľky zhoršil, nič jej nebráni opätovne podať žiadosť o prehodnotenie jej zdravotného stavu.

Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že krajský súd dôvodne považoval rozhodnutia odporkyne za vydané v súlade so zákonom a dôvodne odvolaniu navrhovateľky nevyhovel. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky, a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľke nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebola úspešná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.